

[Svend Heiselberg]

Venstre vil ikke støtte beslutningsforslag nr. B 14.

Vi har en vis sympati for forslaget intentioner. Det vil altid være en god ting, hvis forældrene uden økonomiske afsavn kan blive hjemme og passe deres syge børn, men forslaget økonomiske konsekvenser lader sig umiddelbart ikke overskue. Selv om der findes en sådan ordning i Sverige, er det jo ikke strengt nødvendigt, at vi gennemfører en lignende ordning her i Danmark.

Karen Thurøe Hansen (KF):

I bemærkningerne til beslutningsforslaget siger forslagsstillerne, at det tilsigter at tilgodese børnene i vort samfund. Det tror jeg samtlige partier her i tinget kan være enige om, men det konservative folkeparti kan ikke støtte dette beslutningsforslag, og vi har følgende begrundelse:

Det kan dog ikke være meningen, at det offentlige skal være økonomisk ansvarlig for børnene. Sætter man børn i verden, er det stadig vort partis opfattelse, at forældrene bør være sig deres ansvar bevidst, og til denne ansvarsbevidsthed hører også, at man må regne med eventuel sygdom hos børnene, når man tilrettelægger sin tilværelse.

Vi kan som sagt ikke medvirke til dette forslag.

Knud Lind (FP):

Danmark stander i våde. Riget fattes penge. Vi skylder ca. 80 mia kr. væk. Vi har 150.000 arbejdsløse. Erhvervslivet vander sig under de enorme skatter. Folketinget har netop vedtaget en buket, som har ramt dansk erhvervsliv hårdt, formuebeskatning, statsgrundskyld, øget selskabsbeskatning m. v. Man kunne . . .

Formanden:

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det er forslag om orlov i forbindelse med børns sygdom, der er på dagsordenen, og ikke finansloven.

Knud Lind (FP):

Man kunne derfor stille sig det spørgsmål: hvem er mest socialt bevidst, den, der sørger for, at folk kan klare sig selv uden hjælp fra det offentlige, eller den, der brandskatter den

danske befolkning for derefter at dele gratis goder ud?

Jeg arbejder mig nu langsomt ind på spørgsmålet. Jeg vil indlede med at sige tak til fru Birthe Nielsen, fru Lilli Gyldenkilde og fru Ebba Strange for deres moderlige omsorg for de tusinde børn i Danmark. Forslaget, som man har fremsat, går ud på mindst 10 dages orlov årligt betalt af skatteyderne, såfremt børnene skulle blive syge eller blive indlagt. Ifølge beslutningsforslaget skal ordningen finansieres via dagpengeloven i lighed med barselorlov.

Der er noget godt i selve forslaget, idet man på forhånd kan regne ud, at børn i alderen fra 0 til 14 år før eller senere vil komme ud for en eller flere børnesygdomme. Det burde forældrene også have kunnet regne ud, hvis de planlagde familieforøgelsen. Ved samme lejlighed kunne man f. eks. have planlagt at forsikre sig, således at man var dækket ind ved børnenes eventuelle sygdom. Man kunne også have lavet en speciel kasse i sin fagforening, der dækkede samme område.

Det mærkværdige ved et forslag som dette er, at SF som et socialistisk parti i en krisetid pålægger statskassen yderligere byrder. I en tid, hvor kapitalen i forvejen er pålagt store byrder og indhug. Det vil virke nedbrydende for kapitalen og dansk erhvervsliv som helhed, uagtet at der er et godt sigte i forslaget. SF må trods alt regne med, at i den sidste ende er det den stygge kapital, der skal betale for deres socialistiske drømmerier.

Fremskridtspartiet vil med sin sædvanlige fornuftige og kapitalistiske indstilling arbejde videre med forslaget. Uanset hvordan man ser på, hvordan det skal betales – om det skal være over det offentlige, om man skal forsikre sig, eller om man f. eks. i arbejdsløsheds-kassen skulle have en særlig kasse for det – må man vel være enig i, at man forud kan beregne, at børn vil få en eller flere sygdomme. Der er noget godt i forslaget, spørgsmålet er bare: på hvilken måde skal det betales?

Lone Dybkjær (RV):

Jeg ønsker ikke at trække tiden ud her en fredag eftermiddag. Det er grunden til, at jeg ikke siger noget til fremskridtspartiet, selv om der i og for sig godt kunne være basis for